

Joz kapitola 13.

[1] Jozue byl stařec pokročilého věku. Hospodin mu řekl: "Ty jsi zestárl a sešel věkem, ale zbývá ještě velmi mnoho země, kterou je nutno obsadit. [2] Toto je země, kterou zbývá přidělit: všechny oblasti pelištejské a celá oblast gešúrská, [3] od ramene řeky při hranicích Egypta až na sever k pomezí Ekrónu, jež se počítá za kenaanské, pět pelištejských knížectví, Gázké, Ašdódské, Aškalónské, Gatské a Ekrónské, a oblast avijská [4] na jihu, dále celá kenaanská země i Meára, patřící Sidóňanům, po Afek, až k pomezí Emorejců, [5] země gebalská a celý Libanón na východ od Baal-gádu pod Chermónským pohořím až k cestě do Chamátu. [6] Všechny obyvatele pohoří od Libanónu až k Misrefót-majimu, všechny Sidóňany, vyženu před Izraelci já sám. Jen přiděl zemi losem Izraeli za dědictví, jak jsem ti přikázal. [7] Rozděl nyní tuto zemi do dědictví devíti kmenům a polovině kmene Manasesova. [8] S druhou polovinou vzali svůj dědičný podíl Rúbenovci a Gádovci, Mojžíš jim jej dal v Zajordánii na východě. Mojžíš, služebník Hospodinův, jim dal tento díl: [9] od Aróeru na břehu potoka Arnónu a od města, které je uprostřed Potočního údolí, celou náhorní rovinu od Médeby k Dibónu, [10] všechna města Síchona, krále emorejského, který kraloval v Češbónu, až k pomezí Amónovců, [11] Gileád a pomezí gešúrské a maakatské, celé pohoří Chermón a celý Bášan až do Salky, [12] celé království Óga v Bášanu, který kraloval v Aštarótu a v Edref. Ten zůstal ze zbytku Refájců, které Mojžíš porazil a podrobil si je. [13] Ale Gešúrejce a Maakaťany si Izraelci nepodrobili. Proto Gešúr a Maakat sídlí uprostřed Izraele až dodnes. [14] Jenom kmenu Léviho nedal dědičný podíl. Bude jíst z ohnivých obětí Hospodina, Boha Izraele, on bude jeho dědičným podílem, jak jej ujistil. [15] Mojžíš tedy dal pokolení Rúbenovců pro jejich čeledi dědičný podíl. [16] Patřilo jim území od Aróeru na břehu potoka Arnónu a města, které je uprostřed Potočního údolí, celá náhorní rovina až k Médebě, [17] Češbón a všechna jeho města, která leží na náhorní rovině, Dibón, Bamót-baal, Bét-baal-meón, [18] Jahsa, Kedemót, Mefaat, [19] Kirjatajim, Sibma a Seret-šachar na hoře v dolině, [20] Bét-peór, srázy Pisgy a Bét-ješimót, [21] všechna města na náhorní rovině, celé království Síchona, krále emorejského, který kraloval v Češbónu. Toho Mojžíš porazil spolu s midjánskými předáky Evím, Rekemem, Súrem, Chúrem a Rebaem, vasaly Síchonovými, obyvateli té země. [22] Též Bileáma, syna Beórova, věštec, popravili Izraelci mečem jako ostatní skolené. [23] Hranicí Rúbenovců byl Jordán a přilehlé území. Tato města a jejich dvorce jsou dědičným podílem Rúbenovců pro jejich čeledi. [24] Mojžíš dal také pokolení Gádovu, Gádovcům, pro jejich čeledi dědičný podíl. [25] Patřilo jim toto území: Jaezer a všechna gileádská města, polovina země Amónovců až k Aróeru naproti Rabě [26] a od Češbónu až k Ramat-mispě a Betonímu a od Machanajimu až k pomezí Lidbiru, [27] v dolině Bét-rám a Bét-nimra, Sukót a Safón, zbytek království Síchona, krále češbónského, s Jordánem jako hranicí až k břehům moře Kineretského z východní strany Jordánu. [28] Tato města a jejich dvorce jsou dědičným podílem Gádovců pro jejich čeledi. [29] Mojžíš dal i polovině kmene Manasesova dědičný podíl, patřil zajordánské polovině pokolení Manasesovců pro jejich čeledi. [30] Jejich území se prostíralo od Machanajimu: celý Bášan, celé království Óga, krále bášanského, se všemi vesnicemi Jaírovými v Bášanu, celkem šedesát měst, [31] polovice Gileádu i Aštarót a Edref, Ógova královská města v Bášanu. Případly synům Makíra, syna Manasesova, totiž polovině Makírovců, pro jejich čeledi. [32] To jsou dědičné podíly, které Mojžíš přidělil v Moábských pustinách naproti Jerichu za Jordánem k východu. [33] Kmenu Léviho však Mojžíš dědičný podíl nedal. Hospodin, Bůh Izraele, bude jejich dědičným podílem, jak je ujistil.